

anden Side er jeg ikke i Tvivl om, at det i og for sig vilde være godt, om mange Børn af tuberkulose bleve stillede saaledes, at de ikke behøvede at arbejde og ligefrem bleve underholdte paa Statens Bekostning, fremfor at beskæftige sig med Arbejde, hvorved de i højeste Grad risikere at udbrede Smitte. Men det er, som sagt, et vanskeligt Punkt at komme over.

Det har vist sig, at den tidligere Tuberkuloselov var ret vanskelig at fortolke paa Masser af Omraader. Som et Punkt, der har voldt en Del Vanskelighed, kan jeg nævne Betalingsforholdet overfor Lægerne. Naar der nu her i § 7 staar, at intet Barn maa anbringes i Pleje, før end der foreligger en Attest fra en Læge om, at der ikke i Hjemmet hersker smittefarlig Tuberkulose, og at Barnet ikke selv har Tuberkulose o. s. v., saa er det vanskeligt at sige, hvordan dette skal udføres i Praksis. Der skal tilvejebringes en Lægeattest for, at der i Hjemmet ikke er Tuberkulose; der skal altsaa komme en Læge og undersøge Hjemmet og udstede en Attest for Familien og ogsaa en Attest for Plejebarnet. Men der staar ikke noget om, hvem der skal betale Attesten. I Praksis er det ogsaa vanskeligt at faa det udført. Lad os f. Eks. tage Forholdene paa Landet. Der er f. Eks. en Pige, der faar et uægte Barn, og det skal i Pleje; hun har som Regel ingen Midler til at betale Lægeattesterne med og Plejeforældrene, hos hvem Barnet skal anbringes, som Regel heller ikke. Saa kommer man til Kommunen, men der staar i og for sig ikke i Loven, at Kommunen er forpligtet til at betale. Det er et af de Punkter, som have voldt megen Vanskelighed. Naar en Læge skal komme i et saadant Hjem og virkelig kunne udstede Attest for, at der ikke hersker Tuberkulose i det, maa han undersøge hele Familien grundigt, baade Børn og voksne, og en saadan Undersøgelse er i og for sig ikke saa billig. Af den Slags Bestemmelser er der en hel Række, som ere ret vanskelige at fortolke, men med Hensyn til hvilke der har dannet sig en vis Praksis for, hvad der skal gøres. Det vilde maaske i og for sig være ønskeligt, at der gennem Behandlingen i det eventuelle Udvalg kunde træffes nogenlunde be-

stemte Regler for, hvem der skal yde Betalingen i de forskellige Tilfælde.

De næste Paragraffer, som angaa Skolevæsenet, ere i alt væsentligt overensstemmende med de tilsvarende Bestemmelser i den gældende Lov, snarest vil jeg anse de foreslaaede Ændringer for Forbedringer. Ved Bestemmelserne i § 10 er dog sket nogle Forandringer, som i og for sig ikke alle ere Forbedringer. Der staar i § 10: „Naar en Stads- eller Distriktslæge erfarer, at en af de i denne Paragraf omhandlede Embeds- eller Bestillingsmænd lider af smittefarlig Tuberkulose i Lunge eller Strubehoved, skal han indberette dette til den paagældendes foresatte“. Jeg synes, at den samme Regel burde gælde her som med Hensyn til Lærerpersonalet, at ikke alene Stads- eller Distriktslæger, men enhver Læge, der faar en saadan Person under Behandling, burde gøre Indberetning, thi det er jo kun en ringe Part af de paagældende Embeds- og Bestillingsmænd, der behandles af Stads- eller Distriktslæger. Det burde vistnok være en Pligt for alle Læger at indberette til Distriktslægen eller Fysikus, hvem det nu bliver, naar de erfare, at saadanne Embeds- og Bestillingsmænd lide af smittefarlig Tuberkulose.

I det næste Stykke i § 10, som omhandler Afskedigelse, og som bestemmer, at naar en af de i Paragraffens første Stykke nævnte Embeds- eller Bestillingsmænd afskediges paa Grund af smittefarlig Tuberkulose, kan han faa $\frac{2}{3}$ af sin Tjenesteindtægt i Pension, staar der derefter: „En tilsvarende Regel gælder om andre offentlige Embeds- og Bestillingsmænd, saafremt deres Gerning har medført saadanne Berøringer med Befolkningen, at denne efter de foreliggende Omstændigheder utvivlsomt udsættes for Smittefare fra Tuberkulose i Lunge eller Strubehoved“. Regelen er altsaa udvidet til at kunne omfatte en hel Mængde andre Personer end de i første Stykke nævnte, og det er ogsaa rigtigt, thi det er meget vanskeligt at fastsætte, hvilke Personer der i de enkelte Tilfælde kommer i en saadan Berøring med Befolkningen. Det maa være overladt til et nogenlunde frit Skøn, det kan ikke sættes ind i Loven, thi det